

Prerafaelitská malba (definice a autoři)

John Everett Millais
Hugenot v den sv. Bartolo-
měje (detail), 1851-52

Edward Burne-Jones
Láska mezi ruinami
1894

Čtyři zásady preraphaelitské malby

Retrospektivní vyjádření Williama Michaela Rossettiho

- 1 To have genuine ideas to express;
- 2 to study Nature attentively, so as to know how to express them;
- 3 to sympathise with what is direct and serious and heartfelt in previous art, to the exclusion of what is conventional and self-parading and learned by rote; and
- 4 most indispensable of all, to produce thoroughly good pictures and statues.

Zdroj: Rachel Barnes, *Pre-Raphaelites and their World*.
London 1998, s. 12.

První fáze prerafaelitské malby (1848-1856)

- První obrazy signované P.R.B.: William Holman Hunt, John Everett Millais, Dante Gabriel Rossetti
- Další členové bratrstva: James Collinson, F. G. Stephens, Thomas Woolner a W. M. Rossetti
- Ideová inspirace u Johna Ruskina, výtvarná u Forda Madoxe Browna, který je též považován za prerafaelitu.
- Prerafaelitský styl dále rozvíjeli John Brett, Athur Hughes, J. W. Inchbold, William Bell Scott, Thomas Seddon a Henri Wallis.
- Tento styl byl rovněž preferován na akademii v Liverpoolu (L. Academy): W. L. Windus, William Davis.
- Malba zpočátku odmítána, ale brzy dosáhla uznání, např. zastoupením Millaise a Huntů na Světové výstavě v Paříži 1855.

James Collinson
Odpověď na dopis emigranta
1850

Thomas Woolner
Puk
1847

Prerafaelitská malba Liverpool Academy

William Lindsay Windus
Příliš pozdě, 1858

William Davis
Pohled z Bidstone Hill, 1865

Podstatné znaky první fáze p.m.

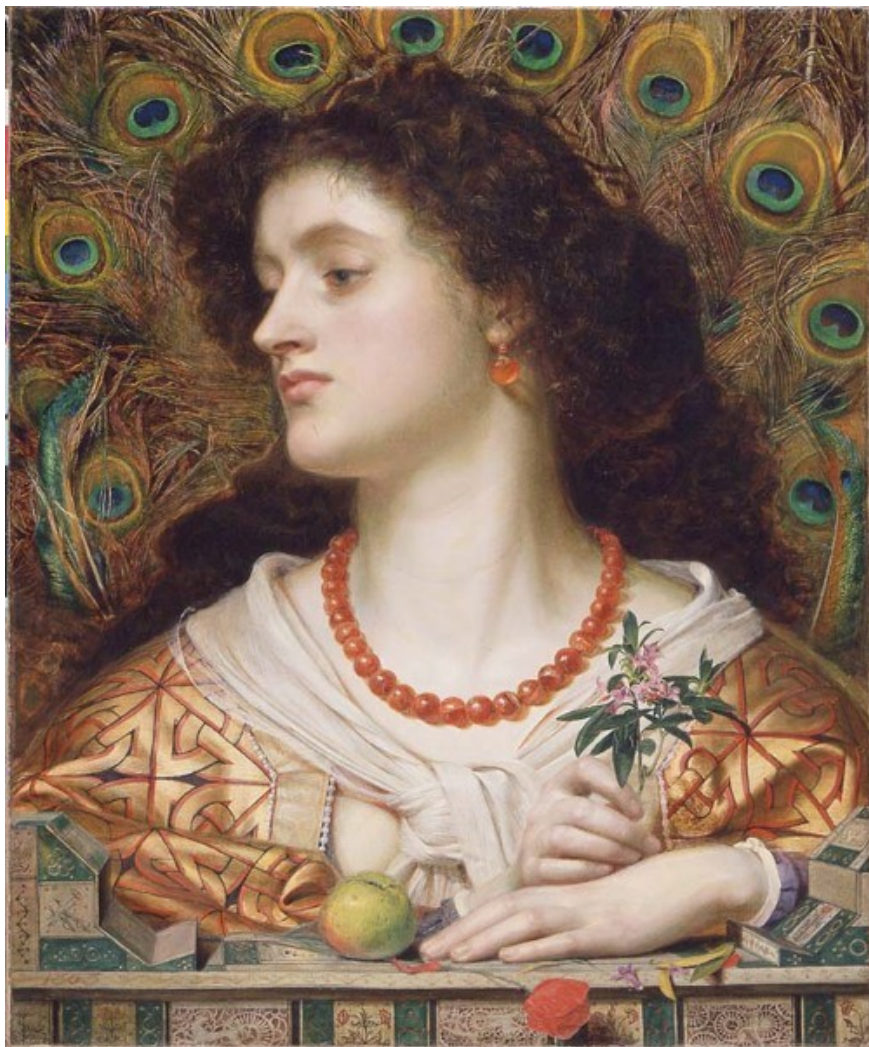
(dle: Allison Smith, „*The Enfranchised Eye*“, in *Pre-Raphaelite Vision*, kat. výst. Tate Gallery, London 2004)

- Realismus prerafaelitů nebyl politický ve smyslu Courbetova sociálně kritického programu, spíše jde o zrovnoprávnění ve smyslu podstatné demokratizace vědy.
- Prerafaelité obrátili akademickou ideu hierarchicky strukturované kompozice, ve které pozadí je podřízeno hlavnímu lidskému zájmu. Namísto toho směřovali k rozrušující uniformitě pozornosti, ve které každý detail vyžadoval koncentraci.
- Podle dobových komentátorů díla prerafaelitů připomínala obrazy z optických přístrojů – z teleskopu, stereoskopické kamery, či z fotoaparátu (který nutil malíře nově potvrdit existenci viditelného světa).
- Lynn Merrill: Rétorika singularity p.m. byla souběžná s velkou expanzí zájmu o historii přírody s jejím panoptickým obzorem, detailní analýzou a schopností úžasu (srov. vědecké ilustrace).
- Detailní realismus p.m. paradoxně přispěl k zániku iluzionistické tradice (spojené s reprezentací) v záp. umění, jež byla nahrazena alternativními formami realismu: surrealismem a fotorealismem.

Druhá fáze prerafaelitské malby (1857 – konec 19. stol.)

- Nový okruh umělců se konstituoval při práci na výzdobě Debating Hall v Oxfordu, 1857: D. G. Rossetti, Edward Burne-Jones, William Morris, Frederick Sandys, Simeon Solomon, J. R. Spencer Stanhope aj.
- Rossetti, Whistler aj.: koncept estetismu
- Následovníci Burne-Jonese: Walter Crane, Evelyn De Morgan, J. M. Strudwick aj.
- Otevřením Grosvenor Gallery v r. 1877 byl získán alternativní výstavní prostor, často využívaný pro prezentaci prerafaelitské malby.
- Vliv: The Birmingham School of Art, USA – časopisy *The Crayon*, *The New Path* (T. C. Farrer), evropský symbolismus aj.

Frederick Sandys, Vivien, 1863
John Roddam Spencer Stanhope, Cháron a Psyché
(detail), 1883

Další malířky a malíři v Británii, kteří tvořili pod vlivem preraphaelitismu

- „Pre-Raphaelite Sisterhood“: Elisabeth Siddal (viz autoportrét, 1853-54), Rebecca Solomon, Rosa Brett, Marie Stillman aj.
- George Frederic Watts
- Arthur Collins
- John William Waterhouse
- Frank Dicksee

John William Waterhouse
The Lady of Shalot, cca 1888

